

Thư Ngỏ Gửi Thiếu Tướng NGUYỄN DUY HINH

Kính thưa Cựu Thiếu tướng Nguyễn Duy Hinh,

Qua những tranh luận giữa Thiếu Tướng và nhà báo Nguyễn Đạt Thịnh, tôi xin có vài chia sẻ như sau:

1. Tôi cũng là một cựu quân nhân, Bác sĩ quân y đã một thời phục vụ dưới trướng của Thiếu Tướng, đã qua những giờ phút kinh hoàng, đầu tên mũi đạn trong gang tấc với Khe Sanh, Mùa hè đỏ lửa, Đại lộ Kinh Hoàng, Quế Sơn tàn khốc... một thời bị bọn CS chà đạp nhân vị, nhân phẩm, nhân quyền, bị đọa đầy trong trại tù gọi là “*cải tạo*”. Rút những kinh nghiệm sống đó, cộng thêm sách vở nghiên cứu học hỏi với thời gian ở Mỹ này hơn 20 năm nay, tôi cũng tạm hiểu thế nào là Cộng Sản, nhất là CSVN, thế nào là tư bản Pháp, Mỹ. Và tại sao miền Nam VN bị mất vào tay CS dễ dàng như vậy.
2. Miền Nam VN mất về tay CS là do bởi nhiều lý do, trong đó lý do quốc tế là quan trọng nhất. Bàn tay Mỹ, Nga, Tàu đã thò vào quấy nát VN. Bây giờ chúng ta đừng ca tụng CSVN tài giỏi, siêu việt và can trường hơn chúng ta. Họ cũng là người VN như chúng ta mà thôi. Không thể nhìn vào cái hầm VC đào rộng lớn có thể chứa mấy chục cái xe tăng mà vội trợn mắt thán phục “chúng nó tài giỏi quá”. Sai lầm. Thiếu tướng có trả lời được tại sao cái nhà thờ Phát Diệm, với kỹ thuật của người Việt chúng ta thời đó còn thô sơ, mọi sự đều làm bằng tay, lấy sức người mà làm, trong khi thời nay cái gì cũng phải có máy móc mới làm nổi. Ấy thế mà nhà thờ Phát Diệm đã xây nên bằng những tảng đá khối to lớn vô cùng. Sao Thiếu tướng không ca tụng đi. Mà lại nhát chí, tự kỷ ám thị cho bọn CS là tài ba hơn ta ??? Thiếu tướng hẳn phải biết khi ta bắt được tù binh CS lúc chúng tự xích chân chúng vào súng và hóc đá để chiến đấu cho đến chết thì thôi? Chúng can đảm và hy sinh phải không, thưa thiếu tướng? Không phải thế đâu. Chúng sợ chết lắm, sợ chết kinh khủng. Tại sao? Vì chúng được tuyên truyền là nếu để VNCH bắt thì sẽ bị cắt giải, móc mắt, xẻo thịt, ăn gan... nên nó sợ chết kiểu đó mà phải chấp nhận xích chân vào hóc đá để chiến đấu, mà nếu có chết thì cũng chết ngon lành, mau chóng chứ không chết đờn đau và từ từ như chúng bị tuyên truyền. Thiếu tướng không biết rằng sự cai trị của CS là hoàn toàn dựa vào lừa dối, bịa đặt, che dấu và đe dọa cùng thủ tiêu, nghĩa là dùng mọi thủ đoạn bất cứ tàn ác đến đâu miễn là thành công là được. Vậy thì đừng ca tụng CS là tài giỏi nên chúng thắng miền Nam. Miền Nam mất là do Mỹ bán chúng ta cho Tàu đấy. CSVN tài giỏi sao bây giờ chúng để cho Tàu cai trị không hơn gì một thuộc địa, phải dâng biển cắt đất cho Tàu mà từ quân đội đến bộ chính trị đều nhất nhất thủ miệng cúi đầu “Xin Vâng”.
?
3. Chỉ dựa vào một kinh nghiệm có người nhà đi kháng chiến với VC không trở về và người cha suýt nữa bị VC giết mà cho là hiểu biết CS thì hơi yếu đấy.... Một đứa trẻ nít cũng có thể có kinh nghiệm như vậy được.

4. Tôi thấy Thiếu tướng phê phán Nguyễn Đạt Thịnh là: “Nhà Báo” đã đấu đá một cách chẳng còn tương nhượng gì, trên 5 trang giấy, chữ nhỏ, hằn học, giận dữ đến nỗi tôi cảm thấy như gặp một kẻ hung hãn nào đó hành hung chứ không phải là một cán bộ chiến tranh chính trị / tâm lý chiến kỳ cựu vì tôi không còn thấy chút nào là khiêm nhường, tự chế.” (Trích). Thế rồi trong suốt bài viết của thiếu tướng trả lời ông Nguyễn Đạt Thịnh cũng không kém gì, nghĩa là cũng hằn học, tức giận, ăn miếng trả miếng.

5. Thiết nghĩ người quân tử chẳng nên ăn miếng trả miếng như vậy. Nó không đẹp. Người ta hơn nhau ở tư cách và lý luận chứ không ở chỗ kèn cựa nhau, cố ăn thua đủ từng lời nói câu văn.

6. Chúng ta là những người tỵ nạn CS nên đã liều chết chạy trốn ra hải ngoại như ngày nay. Bề ngoài chúng ta là những người bại trận. Nhưng lịch sử sẽ phê phán. Chúng ta đừng tự trách chúng ta rồi cho là CSVN ở hải ngoại không đoàn kết v.v. nên vẫn thua CS. Lại một lập luận và nhận xét sai lạc nữa. Chúng ta đâu có thua. Trái lại CS nó thua dài dài đây không thấy hay sao? Từ Chủ tịch nước đến Thủ tướng cứ mỗi lần ra ngoại quốc là bị ta ném trứng thối, phải trốn lui trốn lui đi cửa hậu, có bao giờ mà chúng đàng hoàng đi cửa trước đâu. Chúng tiền rừng bạc biển mà cái nghị quyết 36 của chúng đã bao nhiêu năm rồi mà vẫn chẳng làm nên cơm cháo gì. Cờ Vàng 3 sọc đỏ của chúng ta đã được biết bao nhiêu quốc gia, thành phố công nhận đây sao? Và biết bao nhiêu thành công khác mà những người quốc gia như Tàu, Miến Điện, Phi Luật Tân, cả Cuba nữa cũng phải thán phục mà sao quý vị không biết lại cứ than thân trách phận, chê trách CĐ này CĐ kia là không đoàn kết. Có một nước nào được tổng thống và quốc hội công nhận một ngày làm **NGÀY NHÂN QUYỀN VIỆT NAM** không? Thử hỏi trên cõi đời này có ai mà không một hai lần thất bại? Ngay cả trong gia đình quý vị có nhất nhất mọi người đều đoàn kết với nhau không? Quý vị có biết rằng thằng CSVN nó luôn phá rối, gây chia rẽ giữa chúng ta đây sao? Quý vị tự chê trách mình với ý tưởng xấu tức là quý vị đã cộng tác với CS để làm suy yếu CSVN chúng ta mà quý vị không biết đấy thôi.

7. Chúng ta nên chấp nhận, trong một tập thể, phải có sự khác biệt thì mới tiến được. Chúng ta đang tranh đấu cho dân chủ đa nguyên mà. Nếu chúng ta muốn mọi người đều một lòng nhất chí như nhau 100% thì có lẽ nên về VN và vào cái quốc hội của CSVN/CHXHCNVN mà sinh hoạt thì tốt hơn. Ở đó họ đoàn kết 100% đây. Không một nghị quyết nào chính phủ đưa ra mà có người phản đối cả. Đây dân chủ đây, đoàn kết đây. Có lẽ chẳng có một nước nào có cái quốc hội nó như vậy. Chỉ có CHXHCNVN mà thôi.

8. Chúng ta hãy tự tin vào chúng ta và hành động. Ngày thắng lợi sẽ không xa.

9. Chúc tất cả quý vị bằng an thể xác lẫn tinh thần.

NTC